

Sygn. akt IV U 1851/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 02 sierpnia 2013 roku nr (...)

z dnia 14 października 2013 roku nr (...)

z dnia 19 listopada 2013 roku nr (...)

w sprawie E. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość świadczenia

I. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 19 listopada 2013 roku w ten tylko sposób, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury E. P. przyjmuje wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 33,42%, a wysokość emerytury kształtuje się następująco:

- od 01.10.2011r. – 187,83 zł

- od 01.03.2012r. – 201,97 zł

- od 01.03.2013r. – 210,05 zł

- od 01.03.2014r. – 213,41 zł;

II. umarza postępowanie odnośnie decyzji z dnia 02 sierpnia 2013 roku i decyzji z dnia 14 października 2013 roku.

Sygn. akt IV U 1851/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 września 2014 r.

Decyzją z dnia 2 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał E. P. od dnia 01.10.2011 r. na podstawie przepisów z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) oraz rozporządzenia WE 883/2004 z dnia z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji

systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.04.166.1), emeryturę w wysokości proporcjonalnej. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z okresu 10 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym przystąpiła po raz pierwszy do ubezpieczenia za granicą tj. od 1973 r. do 1980 r. Wyliczył, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 13,70%, zaś podstawa wymiaru świadczenia obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową, tj. 2822,66 zł to 386,70 zł. Do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru organ rentowy uwzględnił minimalne wynagrodzenie za okres zatrudnienia: od 01.12.1973 r. do 04.02.1975 r. i od 05.02.1975 r. do 31.05.1978 r. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił wnioskodawczyni 4 lata i 6 miesięcy okresów składkowych oraz 1 rok i 6 miesięcy okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury ustalił według proporcji 72 miesięcy pracy w Polsce do 431 miesięcy łącznej pracy z uwagi na ubezpieczenie społeczne za granicą. Od dnia 01.10.2011 r. wynosiła 121,64 zł, od dnia 01.03.2012 r. wynosiła 133,50 zł, a od dnia 01.03.2013 r. wyniosła ona 138,84 zł. Do stażu pracy organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia od 01.10.1980 r. do 30.04.1981 r. i od 01.05.1981 r. do 12.11.1981 r. z uwagi na brak świadectw pracy.

Kwestionując decyzje ZUS z dnia 2 sierpnia 2013 r. E. P. domagała się zmiany zaskarżonej decyzji, ponieważ emerytura została ustalona w oparciu o niepełną dokumentację pracowniczo-płacową. Po uzyskaniu dokumentów od byłych pracodawców bądź z archiwum niezwłocznie je przedłoży.

Decyzją z dnia 14 października 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) oraz rozporządzenia WE 883/2004 z dnia z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.04.166.1), przeliczył E. P. emeryturę od dnia 01.10.2011 r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z okresu 10 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym przystąpiła po raz pierwszy do ubezpieczenia za granicą tj. od 1973 r. do 1980 r. Wyliczył, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 14,53%, zaś podstawa wymiaru świadczenia obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową, tj. 2822,66 zł to 410,13 zł. Do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru organ rentowy uwzględnił minimalne wynagrodzenie za okres zatrudnienia: od 01.12.1973 r. do 04.02.1975 r. i od 05.02.1975 r. do 31.05.1978 r. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił wnioskodawczyni 5 lata i 7 miesięcy okresów składkowych oraz 1 rok i 10 miesięcy okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury ustalił według proporcji 89 miesięcy pracy w Polsce do 447 miesięcy łącznej pracy z uwagi na ubezpieczenie społeczne za granicą. Od dnia 01.10.2011 r. wynosiła 144,99 zł, od dnia 01.03.2012 r. wynosiła 159,13 zł, a od dnia 01.03.2013 r. wyniosła ona 165,50 zł.

Kwestionując decyzje ZUS z dnia 14 października 2013 r. E. P. domagała się zmiany zaskarżonej decyzji, ponieważ emerytura została ustalona w oparciu o niepełną dokumentację pracowniczo-płacową. Przedkłada sukcesywnie dokumentów od byłych pracodawców bądź z archiwum.

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 2 sierpnia 2013 r. i od decyzji z dnia 14 października 2013 r. organ rentowy wniósł o umorzenie postępowania na zasadzie art. 477⁽¹³⁾ k.p.c. w zakresie w jakim żądania odwołującej zostały uwzględnione przez wydanie decyzji z dnia 19 listopada 2013 r. i oddalenie ich w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu podniósł, iż wysokość świadczenia ustalił na podstawie art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, a podstawę wymiaru świadczenia ustalił na podstawie art. 18 ust. 3 powołanej ustawy, czyli z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1971 r. do 1980 r. poprzedzających bezpośrednio rok 1981, w którym odwołująca po raz pierwszy przystąpiła do ubezpieczenia za granicą. Do stażu pracy uwzględnił okres 5-letnich studiów w latach 1965-1972 przy uwzględnieniu treści art. 5 ust. 2 powołanej ustawy tj. 1 rok i 6 miesięcy (18 miesięcy). Łączna liczba polskich okresów składkowych i nieskładkowych (po ograniczeniu tych ostatnich do 1/3 udowodnionych okresów składkowych) w decyzji z dnia 02.08.2013 r, wyniosła 72 miesiące. W tej decyzji do stażu pracy nie uwzględniono okresów od 01.10.1980 r. do 12.11.1981 r. z uwagi na brak oryginałów świadectw pracy. Do pisma z dnia 29.08.2013 r. odwołująca przedłożyła nowe dokumenty mające wpływ na wysokość świadczenia, stąd organ rentowy ponownie rozpatrzył sprawę i decyzją z dnia 14.10.2013 r. dokonał przeliczenia emerytury począwszy

od 01.10.2011 r., czyli od daty nabycia prawa do świadczenia. W decyzji z dnia 14.10.2013 r. podstawa wymiaru świadczenia została ustalona na podstawie art. 18 ust. 3 powyższej ustawy, tj. z 10 kolejnych lat kalendarzowych (1971 - 1980) ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru emerytury na poziomie 14,53 %. Do stażu pracy doliczono okresy zatrudnienia ubezpieczonej w (...) w P. od 01.10.1980 r. do 30.04.1981 r. oraz w (...) w P. od 01.05.1981 r. do 12.11.1981 r. W decyzji z dnia 14.10.2013 r. uwzględniony do wysokości świadczenia staż pracy osiągnięty na terenie Polski wyniósł 5 lat, 7 miesięcy i 12 dni okresów składkowych (67 miesięcy). Jednocześnie nieskładkowy okres studiów wyższych po ograniczeniu do 1/3 udokumentowanych w Polsce okresów składkowych wzrósł do 1 roku i 10 miesięcy i 14 (22 miesiące). Łączna liczba polskich okresów składkowych i nieskładkowych (po ograniczeniu tych ostatnich do 1/3 udowodnionych okresów składkowych) w decyzji z dnia 14.10.2013 r. wyniosła zatem 89 miesięcy. Odwołująca następnie przedłożyła legitymację ubezpieczeniową i zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 03.10.2013 r. co skutkowało kolejnym przeliczeniem emerytury począwszy od 01.10.2011 r. co nastąpiło decyzją z dnia 19.11.2013 r. W decyzji z dnia 19.11.2013 r. podstawa wymiaru świadczenia została ustalona na podstawie art. art. 18 ust. 3 ustawy, tj. z 10 kolejnych lat kalendarzowych (1971 - 1980) ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru emerytury na poziomie 26,38 %. Przy obliczaniu podstawy wymiaru świadczenia za lata 1971 - 1972 przyjęto przychody zerowe, gdyż w tych latach odwołująca się nie podlegała ubezpieczeniu na terenie Polski. Za lata 1973 i 1974 przyjęto zarobki wskazane w legitymacji ubezpieczeniowej. Za rok 1975 przyjęto zarobki z legitymacji ubezpieczeniowej (za okres 1 stycznia do 4 lutego), a za okres od 5 lutego do 31 grudnia, za który wysokość zarobków nie została udokumentowana minimalne wynagrodzenie pracowników - zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej. Minimalne wynagrodzenie pracowników przyjęto również za rok 1976. Za rok 1977 przyjęto kwotę zarobków wskazaną w legitymacji ubezpieczeniowej. Za rok 1978 wysokość zarobków nie została udokumentowana, stąd przyjęto minimalne wynagrodzenie pracowników - zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej. W 1979 r. wnioskodawczyni nie podlegała ubezpieczeniu na terenie Polski, stąd też za ten rok przyjęto przychody zerowe.

Decyzją z dnia 19 listopada 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) oraz rozporządzenia WE 883/2004 z dnia z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.04.166.1), przeliczył E. P. emeryturę od dnia 01.10.2011 r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z okresu 10 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym przystąpiła po raz pierwszy do ubezpieczenia za granicą tj. od 1971 r. do 1980 r. Wyliczył, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 26,38%, zaś podstawa wymiaru świadczenia obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową, tj. 2822,66 zł to 744,62 zł. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił wnioskodawczyni 5 lata i 7 miesięcy okresów składkowych oraz 1 rok i 10 miesięcy okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury ustalił według proporcji 89 miesięcy pracy w Polsce do 447 miesięcy łącznej pracy z uwagi na ubezpieczenie społeczne za granicą. Od dnia 01.10.2011 r. wynosiła 148,26 zł, od dnia 01.03.2012 r. wynosiła 162,40 zł, a od dnia 01.03.2013 r. wyniosła ona 168,90 zł.

Kwestionując decyzję z dnia 19 listopada 2013 r. E. P. domagała się uchylecia zaskarżonej decyzji i zasądzenia od organu rentowego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. Odwołująca zamieszkuje poza granicami Polski i nadal gromadzi dokumentację placową. W tej sytuacji wydawanie kolejnych decyzji w oparciu o niepełną dokumentację w jej ocenie jest bezprzedmiotowe i bezcelowe.

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 19 listopada 2013 r. organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Organ rentowy wyjaśnił, że nie uległ zmianie staż pracy na terenie Polski w porównaniu z decyzją z dnia 14 października 2013 r. Szwajcarska instytucja ubezpieczeniowa potwierdziła na dzień przyznania emerytury 358 miesięcy ubezpieczenia na terenie Szwajcarii. Staż pracy odwołującej wymagany do nabycia emerytury został uzupełniony okresami ubezpieczenia na terenie Szwajcarii wysokość świadczenia organ rentowy ustalił w wysokości proporcjonalnej – zgodnie z art. 52 ust. 1 lit. b Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 883/2004.

Bezsporne w sprawie było:

E. P. urodziła się w dniu (...) Ubezpieczenie odwołującej w Polsce ustało w 1981 r. i w tym samym roku przystąpiła do ubezpieczenia w Szwajcarii Odwołująca nie posiada 20 lat ubezpieczenia w Polsce, a tylko 5 lat, 7 miesięcy i 12 dni okresów składkowych w Polsce tj. 67 miesięcy. Odwołująca odbyła w Polsce 5-letnie studia wyższe w latach 1965-1972. Po ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych uwzględniony okres nieskładkowy w Polsce wynosi 1 rok, 10 miesięcy i 14 dni tj. 22 miesięcy. Szwajcarska instytucja ubezpieczeniowa potwierdziła na dzień przyznania emerytury 358 miesięcy ubezpieczenia na terenie Szwajcarii.

/okoliczności bezsporne/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31.10.2011 r. E. P. zgłosiła wniosek o emeryturę.

Decyzją z dnia 2 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał E. P. od dnia 01.10.2011 r. na podstawie przepisów z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) oraz rozporządzenia WE 883/2004 z dnia z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.04.166.1), emeryturę w wysokości proporcjonalnej. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z okresu 10 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym przystąpiła po raz pierwszy do ubezpieczenia za granicą tj. od 1973 r. do 1980 r. Wyliczył, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 13,70%, zaś podstawa wymiaru świadczenia obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową, tj. 2822,66 zł to 386,70 zł. Do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru organ rentowy uwzględnił minimalne wynagrodzenie za okres zatrudnienia: od 01.12.1973 r. do 04.02.1975 r. i od 05.02.1975 r. do 31.05.1978 r. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił wnioskodawczyni 4 lata i 6 miesięcy okresów składkowych oraz 1 rok i 6 miesięcy okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury ustalił według proporcji 72 miesięcy pracy w Polsce do 431 miesięcy łącznej pracy z uwagi na ubezpieczenie społeczne za granicą. Od dnia 01.10.2011 r. wynosiła 121,64 zł, od dnia 01.03.2012 r. wynosiła 133,50 zł, a od dnia 01.03.2013 r. wyniosła ona 138,84 zł. Do stażu pracy organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia od 01.10.1980 r. do 30.04.1981 r. i od 01.05.1981 r. do 12.11.1981 r. z uwagi na brak świadectw pracy. Odwołująca zaskarżyła tę decyzję.

Dowód: wniosek z załącznikami –k. 2-37 ar,

decyzja ZUS z dnia 02.08.2013 r. –k. 45-46 ar.

W dniu 29 sierpnia 2013 r. do organu rentowego odwołująca przesłała m.in. poświadczoną notarialnie dokumentację dotyczącą zatrudnienia w (...) w P. od 01.10.1980 r. do 30.04.1981 r. oraz w (...) w P. od 01.05.1981 r. do 12.11.1981 r. Decyzją z dnia 14 października 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) oraz rozporządzenia WE 883/2004 z dnia z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.04.166.1), przeliczył E. P. emeryturę od dnia 01.10.2011 r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z okresu 10 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym przystąpiła po raz pierwszy do ubezpieczenia za granicą tj. od 1973 r. do 1980 r. Wyliczył, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 14,53%, zaś podstawa wymiaru świadczenia obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową, tj. 2822,66 zł to 410,13 zł. Do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru organ rentowy uwzględnił minimalne wynagrodzenie za okres zatrudnienia: od 01.12.1973 r. do 04.02.1975 r. i od 05.02.1975 r. do 31.05.1978 r. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił wnioskodawczyni 5 lata i 7 miesięcy okresów składkowych oraz 1 rok i 10 miesięcy okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury ustalił według proporcji 89 miesięcy pracy w Polsce do 447 miesięcy łącznej pracy z uwagi na ubezpieczenie społeczne za granicą. Od dnia 01.10.2011 r. wynosiła 144,99 zł, od dnia 01.03.2012 r. wynosiła 159,13 zł, a od dnia 01.03.2013 r. wyniosła ona 165,50 zł. Decyzja ta także została zaskarżona przez E. P..

Dowód: wniosek z załącznikami –k. 51-61 ar,

decyzja ZUS z dnia 14.10.2013 r. –k. 72-73 ar.

W dniu 17.10.2013 r. wpłynął do organu rentowego kolejny wniosek odwołującej o przeliczenie emerytury wraz z jej legitymacją ubezpieczeniową oraz oryginał zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z (...) w Ł.. W dniu 12.11.2013 r. odwołująca dosłała kserokopie początkowych kart legitymacji ubezpieczeniowej. Decyzją z dnia 19 listopada 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) oraz rozporządzenia WE 883/2004 z dnia z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.04.166.1), przeliczył E. P. emeryturę od dnia 01.10.2011 r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z okresu 10 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym przystąpiła po raz pierwszy do ubezpieczenia za granicą tj. od 1971 r. do 1980 r. Wyliczył, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 26,38%, zaś podstawa wymiaru świadczenia obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową, tj. 2822,66 zł to 744,62 zł. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił wnioskodawczyni 5 lata i 7 miesięcy okresów składkowych oraz 1 rok i 10 miesięcy okresów nieskładkowych. Przy obliczaniu podstawy wymiaru świadczenia za lata 1971 - 1972 przyjął przychody zerowe, gdyż w tych latach odwołująca nie podlegała ubezpieczeniu na terenie Polski. Za lata 1973 i 1974 przyjął zarobki wskazane w legitymacji ubezpieczeniowej, za rok 1975 przyjął zarobki z legitymacji ubezpieczeniowej (za okres 1 stycznia do 4 lutego), a za okres od 5 lutego do 31 grudnia, za który wysokość zarobków nie została udokumentowana minimalne wynagrodzenie pracowników - zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej. Za rok 1976 i 1978 przyjął minimalne wynagrodzenie pracowników. Za rok 1977 przyjął kwotę zarobków wskazaną w legitymacji ubezpieczeniowej. W 1979 r. przyjęto przychody zerowe. Za 1980 r. przyjęto kwotę 18000,00 zł. Wysokość emerytury ustalił według proporcji 89 miesięcy pracy w Polsce do 447 miesięcy łącznej pracy z uwagi na ubezpieczenie społeczne za granicą. Od dnia 01.10.2011 r. wynosiła 148,26 zł, od dnia 01.03.2012 r. wynosiła 162,40 zł, a od dnia 01.03.2013 r. wyniosła ona 168,90 zł.

Dowód: wniosek z załącznikami –k. 78-80 ar,

kserokopia legitymacji ubezpieczeniowej –k. 91-92 ar,

decyzja ZUS z dnia 19.11.2013 r. –k. 99-100 ar.

Pismem z dnia 12.02.2014 r. odwołująca podtrzymała swoje stanowisko domagając się uchylenia zaskarżonych decyzji z poleceniem organowi rentowemu prawidłowego przeliczenia wysokości emerytury. Wniosła o dopuszczenie dowodu ze świadectwa pracy z dnia 12.05.1978 r. wystawionego przez Fabrykę (...) na okoliczność, że w okresie od 05.02.1975 r. do 31.05.1978 r. jej miesięczne wynagrodzenie wynosiło 3100,00 zł, a nie najniższe jak przyjął to organ rentowy. Ponadto podniosła, iż organ rentowy błędnie przyjął za podstawę wymiaru za rok 1980 kwotę 1800 zł, a ze złożonego druku Rp-7 wynika, że jej wynagrodzenie wynosiło w tym okresie 18000,00 zł i nie uwzględnił do podstawy wymiaru jej wynagrodzenia za rok 1981. Organ rentowy ustosunkowując się do zarzutów zawartych w tym piśmie wyjaśnił, iż ze świadectwa pracy z dnia 12.05.1978 r. wystawionego przez Fabrykę (...) wynika, że ostatnio pobierane wynagrodzenie wynosiło 3100,00 zł, ale nie oznacza to że tak było przez cały okres zatrudnienia. Jeżeli chodzi o kwotę 1800 zł zamiast 18000,00 zł to jest to jedynie omyłka pisarska jednak wskaźnik za ten rok został ustalony na właściwym poziomie tj. 18000,00 zł do 72480,00 zł przeciętne wynagrodzenie w 1980 r. i wyniósł 24,83%. Natomiast jeżeli chodzi o nieuwzględnienie wynagrodzenia odwołującej za 1981 r. to wynika to z treści art. 18 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i faktu, że w tym samym roku odwołująca po raz pierwszy została zgłoszona do ubezpieczenia społecznego w Szwajcarii.

Dowód: pismo odwołującej z dnia 12.02.2014 r. –k. 22 as ar,

pismo ZUS z dnia 19.03.2014 r. z załącznikiem –k. 29-30 as.

E. P. w trakcie zatrudnienia w Fabryce (...) S.A. w P. miała wynagrodzenie zasadnicze miesięcznie od dnia 05.02.1975 r. do dnia 31.07.1976 r. w wysokości 2500,00 zł, a od 01.08.1976 r. do dnia 31.05.1978 r. w wysokości 3100,00 zł. Wynagrodzenie E. P. w 1980 r. wynosiło 18000,00 zł.

Sąd zobowiązał organ rentowy do hipotetycznego wyliczenia emerytury odwołującej przy wzięciu pod uwagę, że jej wynagrodzenie zasadnicze miesięczne od dnia 05.02.1975 r. do dnia 31.07.1976 r. wynosiło kwotę 2500,00 zł, a od 01.08.1976 r. do dnia 31.05.1978 r. wynosiło kwotę 3100,00 zł zgodnie z angażami z dnia 07.02.1975 r. i z dnia 21.08.1976 r. zalegającymi w aktach osobowych z (...) S.A. oraz przyjęciu wynagrodzenia za rok 1980 zgodnie z drukiem Rp-7 oraz uwzględnieniu do podstawy wymiaru świadczenia za rok 1981 wysokości wynagrodzenia wynikającej z legitymacji ubezpieczeniowej. W odpowiedzi z dnia 21.07.2014 r. organ rentowy wyjaśnił, iż wykonując polecenie Sądu dokonał hipotetycznego wyliczenia emerytury E. P. w oparciu o art. 18 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS tj. z 10 kolejnych lat kalendarzowych 1971-1980 poprzedzających bezpośrednio rok 1981, w którym odwołująca po raz pierwszy przystąpiła do ubezpieczenia za granicą. Tak ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 33,42%. Wyliczenie nie uwzględnia wynagrodzenia za rok 1981. Za rok 1977 uwzględniono wysokość wynagrodzenia wynikającą z angażu, a nie z legitymacji ubezpieczeniowej, chociaż było wyższe. Wysokość tak ustalonej emerytury od dnia 01.10.2011 r. wynosi 187,83 zł, od dnia 01.03.2012 r. wynosi 201,97 zł, od dnia 01.03.2013 r. wynosi 210,05 zł, a od dnia 01.03.2014 r. wynosi 213,41 zł.

Dowód: pismo ZUS z dnia 21.07.2014 r. z załącznikiem –k. 45-48 as,

Druk Rp-7 – 79 ar,

angaże z 07.02.1975 r. i z 21.08.1976 r. - akta osobowe z (...) S.A.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zalegające w aktach organu rentowego oraz dodatkowe dokumenty przedłożone w toku postępowania przez odwołującą oraz jej akta osobowe z Fabryki (...) S.A. w P., które nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony postępowania. Brak więc jakichkolwiek podstaw, które należało by uwzględnić, nawet z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego znaczenia dowodowego.

Sąd rozważył, co następuje:

Zaskarżoną decyzją z dnia 19 listopada 2013 r. organ rentowy, na podstawie przepisów z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) oraz rozporządzenia WE 883/2004 z dnia z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.04.166.1), przeliczył E. P. emeryturę od dnia 01.10.2011 r. Odwołująca kwestionowała sposób wyliczenia wysokości emerytury i domagała się uchylenia dotychczasowych decyzji emerytalnych z poleceniem organowi rentowemu prawidłowego przeliczenia wysokości emerytury. Wniosła o dopuszczenie dowodu ze świadectwa pracy z dnia 12.05.1978 r. wystawionego przez Fabrykę (...) na okoliczność, że w okresie od 05.02.1975 r. do 31.05.1978 r. jej miesięczne wynagrodzenie wynosiło 3100,00 zł, a nie najniższe jak przyjął to organ rentowy. Ponadto podniosła, iż organ rentowy błędnie przyjął za podstawę wymiaru za rok 1980 kwotę 1800 zł, a ze złożonego druku Rp-7 wynika, że jej wynagrodzenie wynosiło w tym okresie 18000,00 zł i nie uwzględnił do podstawy wymiaru jej wynagrodzenia za rok 1981. Po ustosunkowaniu się do tych zarzutów przez organ rentowy odwołująca reprezentowana przez fachowego pełnomocnika nie zajęła dalszego stanowiska w sprawie.

Odwołująca E. P. w toku postępowania przed organem rentowym wykazała ostatecznie 5 lat, 7 miesięcy i 12 dni okresów składkowych w Polsce tj. 67 miesięcy. Odwołująca odbyła w Polsce 5-letnie studia wyższe w latach 1965-1972. Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych. Zatem okres odbywania studiów wyższych mógł zostać odwołującej uwzględniony w wymiarze 1 rok, 10 miesięcy i 14 dni tj. 22 miesięcy. Odwołująca w Polsce nie posiada 20 lat ubezpieczenia i nie może mieć ustalonej emerytury tylko w oparciu

o okres ubezpieczenia w Polsce - co wynika z art. 27 i art. 28 powołanej ustawy emerytalnej. Dlatego też ten okres musiał być uzupełniony przez lata ubezpieczenia przebyte w Szwajcarii aby odwołująca w ogóle mogła otrzymać emeryturę. Wysokość świadczenia organ rentowy ustalił wg proporcji wynikającej ze stosunku polskich okresów ubezpieczenia do sumy okresów polskich i zagranicznych – zgodnie z art. 52 ust. 1 lit. b Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 883/2004. Szwajcarska instytucja ubezpieczeniowa potwierdziła na dzień 01.10.2011 r. 358 miesięcy ubezpieczenia. Ubezpieczenie odwołującej w Polsce ustało w 1981 r. i w tym samym roku przystąpiła do ubezpieczenia w Szwajcarii.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 powołanej ustawy emerytura wynosi:

1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz

2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

2. Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

W myśl art. 18 ust. 1 powołanej ustawy podstawę wymiaru emerytury lub renty dla osób posiadających okresy ubezpieczenia za granicą, o których mowa w art. 8, ustala się na zasadach określonych w art. 15-17.

2. Przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, nie uwzględnia się lat kalendarzowych, w których ubezpieczony przez cały rok pozostawał w ubezpieczeniu za granicą.

3. Jeżeli w ciągu 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, zainteresowany nie był ubezpieczony w Polsce, podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowi przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zainteresowany przystąpił po raz pierwszy do ubezpieczenia za granicą.

Ubezpieczenie odwołującej w Polsce ustało w 1981 r. i w tym samym roku przystąpiła do ubezpieczenia w Szwajcarii. W tej sytuacji brak było podstaw do uwzględnienia wysokości zarobków odwołującej z roku 1981 r. do ustalenia wysokości emerytury, a ponadto podstawę wymiaru jej emerytury można było ustalić tylko z kolejnych 10 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym przystąpiła po raz pierwszy do ubezpieczenia za granicą tj. z okresu 1971-1980. Odwołująca domagała się ustalenia wysokości zarobków jakie osiągała w Fabryce (...) na podstawie świadectwa pracy, co było niemożliwe z uwagi na fakt, że świadectwo pracy zawiera wysokość ostatnio osiągniętych zarobków. Sąd, na podstawie akt osobowych pozyskanych od tego pracodawcy, ustalił że jej wynagrodzenie zasadnicze miesięczne od dnia 05.02.1975 r. do dnia 31.07.1976 r. wynosiło kwotę 2500,00 zł, a od 01.08.1976 r. do dnia 31.05.2078 r. wynosiło kwotę 3100,00 zł zgodnie z angażami z dnia 07.02.1975 r. i z dnia 21.08.1976 r. W oparciu o druk Rp-7 z dnia 03.10.2013 r. Sąd ustalił, że wynagrodzenie E. P. w 1980 r. wynosiło 18000,00 zł. W toku postępowania odwołująca nie podnosiła innych spornych okoliczności poza wyżej wskazanymi. Sąd w oparciu o ustalony stan faktyczny zobowiązał organ rentowy do hipotetycznego wyliczenia wysokości emerytury odwołującej od dnia 01.10.2011 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 33,42%. Wysokość tak ustalonej emerytury od dnia 01.10.2011 r. wynosi 187,83 zł, od dnia 01.03.2012 r. wynosi 201,97 zł, od dnia 01.03.2013 r. wynosi 210,05 zł, a od dnia 01.03.2014 r. wynosi 213,41 zł. Z uwagi na powyższe Sąd zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 19 listopada 2013 r. w ten tylko sposób, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury E. P. przyjął wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 33,42%, a wysokość emerytury od dnia 01.10.2011 r. wynosi 187,83 zł, od dnia 01.03.2012 r. wynosi 201,97 zł, od dnia 01.03.2013 r. wynosi 210,05 zł, a od dnia 01.03.2014 r. wynosi 213,41 zł. W pozostałym zakresie decyzja jest prawidłowa.

Procesową podstawę rozstrzygnięcia zawartego w pkt. I wyroku stanowił art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Sąd umorzył w pkt. II wyroku postępowanie odnośnie odwołania E. P. od decyzji organu rentowego z dnia 02 sierpnia 2013 r. i z dnia 14 października 2013 r. na podstawie art. art. 477¹³ k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Poza tym zmiana lub wykonanie decyzji nie ma wpływu na bieg sprawy. Sąd uznał, że decyzja z dnia 19 listopada 2013 r. kompleksowo uregulowała żądanie odwołującej odnośnie wysokości emerytury i dlatego też postępowanie wywołane jej odwołaniami od decyzji wcześniejszych tj. z dnia 02 sierpnia 2013 r. i z dnia 14 października 2013 r. winno zostać umorzone.